

שְׁמֵעוֹן (ולוי) פְּתִיחוּתָא דְדִינָא אִיהוּ (אוינו), וְהִיא שְׁעֵתָא דְאִזְלִנָא מֵאַבָּא לְגַבְיֵיהּ דְאָחִי, שְׁמֵעוֹן פִּתַח בְּקִדְמִיתָא בְּדִינָא, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב, (בראשית לד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בַעַל הַחֲלוּמוֹת הַלְזָה בָּא וְעַתָּה לְכוּ וְגו'. אַחַר כֵּךְ בְּשִׁכְם, (בראשית לד) וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁמֵעוֹן וְלוֹי, כָּלָם בְּדִין הָיוּ. טוֹב לְקַחַת אֶת זֶה, וְלֹא יַעִיר קִטְטָה עִם כָּל הַשְּׁבֻטִים. בְּכֻלָּהוּ שְׁבֻטֵיךְ.

וְתַיִנְנוּ, מָאִי קָא חָמָא שְׁמֵעוֹן לְאַזְדוּגָא בְּלוֹי יַתִּיר מִכָּלָא. וְהָא רְאוּבֵן הָוֵה אַחוּהּ וְסַמְיָה לִיה, אֲלֵא שְׁמֵעוֹן חָמָא וַיַּדַּע דְלוֹי מִסְטָרָא דְדִינָא קָא אָתִי, וְשְׁמֵעוֹן מִסְטָרָא דְדִינָא קִשְׂיָא יַתִּיר אַתְאַחַד. אָמַר נִתְעַרְבַּ חַד בְּחַד וְאַנְן נַחְרִיב עֲלֵמָא. מָה עֲבַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נָטַל לִיה לְחוּלְקִיָּה לְלוֹי, אָמַר מִכָּאן וְלַהֲלָאָה שְׁמֵעוֹן לִיתִיב בְּקוּפְטִירָא בְּהִידִיָּה בְּלַחֲדוּי.

הַתַּנָּא בְּסִטְרָא דְאִמָּא, תֵּרִין גְּרַדִּינֵי טְהִירִין (כ"א תריסין) אַתְאַחַדְדֵן בִּידָא שְׁמָאֲלָא, וְהָא אֻקְיָמְנָא דְאִינוּן מְאֲלִילֵי אַרְעָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְהֵינְנוּ רְזָא דְכֻתִּיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים.

וְתַנָּא, זַפְאָה חוּלְקִיָּהוּן דְיִשְׂרָאֵל יַתִּיר מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְדַפְאָה לְהוּ, וְלִרְחֵמָא עַלֵיָּהוּ, דְאִינוּן חוּלְקִיָּה וְעַדְבִּיָּה, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (דברים לב) כִּי חָלַק יְי' עִמּוֹ וְגו', וְכֻתִּיב (דברים לב) יִרְפִּיבֵהוּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ. עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ דִּיִּיקָא. דְהָא אִינוּן אַתְאַחַדְדֵן לְעִילָא לְעִילָא. וְעַל דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִימוּתָא דִּילֵיהּ אַתְדַּבֵּק בְּהוּ, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב, (מלאכי א) אֶהְבַּתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְי', וְכֻתִּיב (דברים ז) כִּי מֵאֶהְבַת יְי' אֶתְכֶם וְגו', וּמִגּוֹ רְחִימוּתָא יַתִּירָא דְרַחֲמִים לְהוּ, יֵהֵב לֹון יוֹמָא

מֵאִבֵּי אֶל אָחִי, שְׁמֵעוֹן פִּתַח בְּרֵאשׁוֹנָה בְּדִין, זְהוּ שְׁכָתוּב (שם לד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בַעַל הַחֲלוּמוֹת הַלְזָה בָּא וְעַתָּה לְכוּ וְגו'. אַחַר כֵּךְ בְּשִׁכְם, (שם לד) וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁמֵעוֹן וְלוֹי, כָּלָם בְּדִין הָיוּ. טוֹב לְקַחַת אֶת זֶה, וְלֹא יַעִיר קִטְטָה עִם כָּל הַשְּׁבֻטִים.

וְשַׁנְיָנוּ, מָה רָאָה שְׁמֵעוֹן לְהַזְדוּגָא עִם לוֹי יוֹתֵר מִכָּל, וְהָרִי רְאוּבֵן הָיָה אָחִיו וְסַמְיָה לוֹ? אֲלֵא שְׁמֵעוֹן רָאָה וַיַּדַּע שְׁלוֹי בָּא מִצַּד הַדִּין, וְשְׁמֵעוֹן נֶאֱחָז יוֹתֵר בְּצַד הַדִּין הַקָּשָׁה. אָמַר, נִתְעַרְבַּ אַחַד עִם אַחַד, וְאַנְנוּ נַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם. מָה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? נָטַל לְחַלְקוֹ אֶת לוֹי וְאָמַר: מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׁיִשְׁבַּ שְׁמֵעוֹן עִם שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרָה עִמּוֹ לְבַדוּ.

לְמַדְנֵנוּ, בְּצַד הָאֵם שְׁנֵי שׁוֹמְרִים חוֹקְרֵי דִין (מגנים) אַחֲזוּיִם בְּיַד שְׁמַאל, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁהֵם מְרַגְלִים אֶת הָאֶרֶץ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְהֵינְנוּ סוֹד הַפְּתוּב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים.

וְשַׁנְיָנוּ, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְסָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְטַהֵר אוֹתָם וּלְרַחֵם עֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם חֲלָקוֹ וְגוֹרְלוֹ. זְהוּ שְׁכָתוּב (דברים לב) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ וְגו'. וְכָתוּב (שם) יִרְפִּיבֵהוּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ. עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ דִּוְקָא, שֶׁהִרִי הֵם אַחֲזוּיִם לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְעַל פֶּן אֶהְבְּתוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִדְבַקְתָּ בָהֶם. זְהוּ שְׁכָתוּב (מלאכי א) אֶהְבַּתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה', וְכָתוּב (דברים ז) כִּי מֵאֶהְבַת ה' אֶתְכֶם וְגו'. וּמִתּוֹךְ הָאֶהְבָּה הִתְתַּרְהָ שְׁאוּהָב אוֹתָם, נִתֵן לָהֶם יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה לְטַהֵר אוֹתָם וּלְזַכּוֹת אוֹתָם מִכָּל חֲטָאֵיהֶם, שְׁכָתוּב כִּי בַיּוֹם הַזֶּה

חַד בְּשַׁתָּא לְדַכָּאָה לְהוּ,